

بسم الله الرحمن الرحيم

امروز ۱۲ فروردین، روز جمهوری اسلامی بود. جمهوری اسلامی ایران را چه دوستش داشته باشیم، چه نداشته باشیم، بدون هیچ تردیدی باید بپذیریم که یکی از مستقل ترین و آزاده ترین کشورهای جهان است؛ و من فکر می کنم همین استقلال غرور انگیز، به تنهایی گوهر بی نظیر است که همانندش را بر روی کره زمین کم تر می توان پیدا کرد.

برای این جمهوری همین افتخار بس، که در طول چهل سال گذشته، ایران را از جایگاه کشوری که ایالت پنجاه و یکم آمریکا محسوب می شد - که تقریباً عنوان دیگری بود برای مستعمره خواندن یک کشور - به کشوری تبدیل کرد که امروز یکی از قطب های اصلی و مستقل تصمیم گیری، در تمام اتفاقات مهم جهان است. این افتخار بس که این جمهوری دینی، ایران را، از کشوری که ریز و درشت تصمیماتش را سفارتخانه های خارجی برایش می گرفتند، به کشوری تبدیل کرد که همه تصمیماتش - تکرار می کنم: همه تصمیماتش - درست یا غلط، توسط مردم خودش گرفته می شود.

کیست که نداند در طول این چهل سال گذشته، کشورهای غربی با آن کدخدای نابکارشان، چه توطئه های هولناکی علیه این جمهوری دینی تدارک دیده اند؟ و عجب با این همه مشکلات - که کسری از آنها برای نابودی بزرگ ترین کشورها کفایت می کرد - این جمهوری، نه تنها دوام آورد، که روزبه روز قوی تر شد.

اما به راستی، چرا کشورهای غربی و آمریکا، این قدر از بقای این جمهوری دینی خشمناکند؟ آیا تنها دلیل آن اینست که ایران یک کشور مستقل در یک نقطه مهم از کره زمین است؟ فقط همین؟ من برای این پرسش، پاسخ دیگری دارم که امیدوارم بتوانم در طول این سلسله مقالاتی - که خدمتان تقدیم می کنم - آنرا توضیح دهم.

در اینجا به عنوان عیدی عید نوروز، پنج قطعه کوتاه اما به گمانم دیدنی را به ضمیمه این چراغ تقدیمتان می کنم که حتی اگر پیش تر هم آنها را دیده باشید - که ای بسا دیده باشید - فکر نمی کنم از دیدن مجددشان پشیمان شوید. نقطه مشترک در تمام این قطعات، نگاه است به استقلال این جمهوری دینی توسط کسانی که در بیرون از مرزهای آن به سر می برند و درست به همین دلیل درک روشن تری از مسئله استقلال

یک کشور در دنیای امروز دارند. قطعه اول، سخنانیست درباره استراتژی هسته‌ای ایران که برگرفته از یکی از برنامه‌های ماهواره‌های خارجیست^۱؛ ماهواره‌هایی که صد البته تمام فلسفه وجودی آنها دشمنی با این جمهوری بوده و درست به همین دلیل، این قطعه اهمیت خاصی پیدا می‌کند. قطعه دوم، درباره رابطه ایران و اسرائیل برگرفته از سخنان یکی از سیاستمداران اصلاح طلب است که در کارنامه سیاسی خود سفارت ایران در پاریس در زمان دولت اصلاحات را دارد^۲. قطعه سوم، درباره جایگاه ایران در منطقه خاورمیانه برگرفته از یکی از مناظرات سیاسی در شبکه تلویزیونی یکی از کشورهای منطقه است که ظاهراً آن قدر جالب بوده که حتی سیمای جمهوری اسلامی هم حیفش آمده آن را پخش نکند^۳. قطعه چهارم نیز باز برگرفته از تلویزیون‌های عربی است و مقایسه‌ای میان سیاست‌های ایران و کشورهای عربی دارد^۴ و بالاخره قطعه پنجم، کلیپی است درباره قدرت موشکی ایران که از یکی از شبکه‌های تلویزیونی لبنان پخش شده است^۵. لازم به توضیح نیست که اشاره به این قطعات به این معنا نیست که بنده حقیر با تمام جزئیات آنچه در آنها آمده موافقم؛ اما فکر می‌کنم در مجموع در هر کدام از آنها نکاتی وجود دارد که شنیدن و دیدنشان را موجه می‌سازد.

امروز ۲۵ رجب روز شهادت مولای ما حضرت کاظم - علیه‌السلام - نیز بود. از خداوند می‌خواهم بنیانگذار این جمهوری دینی در کشور عزیزم ایران را در جوار جد بزرگوارش - حضرت موسی بن جعفر، علیه‌السلام - به بالاترین درجات معنوی میهمان فرماید. آمین! اجازه می‌خواهم به‌عنوان تکمیل عیدی خودم، دو رباعی از امام بزرگوار، خمینی عزیز - رحمه‌الله‌تعالی‌علیه - تقدیم محضرتان می‌کنم:

جمهوری اسلامی ما جاوید است
دشمن ز حیات خویشتن نومید است
آن روز که عالم ز ستمگر خالیست
ما را و همه ستمکشان را عید است

این عید سعید عید حزب الله است

^۱) www.halgheh.com/?attachment_id=1502

^۲) www.halgheh.com/?attachment_id=1504

^۳) www.halgheh.com/?attachment_id=1506

^۴) www.halgheh.com/?attachment_id=1508

^۵) www.halgheh.com/?attachment_id=1510

دشمن ز شکست خویشتن آگاه است
چون پرچم جمهوری اسلامی ما
جاوید به اسم اعظم الله است

سیدمحمدروحانی

۹۸/۱/۱۲